

عنوان مقاله:

طراحی فرم ساختمان به منظور استفاده از انرژی های تجدیدپذیر

محل انتشار:

کنفرانس سراسری الکترونیکی محیط زیست و انرژی ایران (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

احمد فتحی نجف آبادی - معاون گروه معماری موسسه آموزش عالی سپهر اصفهان

مینا پاکدامن تیرانی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه هنر اصفهان

شیما پاکدامن تیرانی - دانشجوی کارشناسی ارشد برق مخابرات، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد

محمدرضا نادى - کارشناس ارشد معماری، مربی موسسه آموزش عالی سپهر اصفهان

خلاصه مقاله:

طراحی صحیح بناهای معماری، نقش مؤثری در کاهش میزان اتلاف و مصرف انرژی دارد. فرم ساختمان ها یکی از مواردی است که باید برای دستیابی به معماری پایدار، به ویژگی های آن توجه نمود. این مقاله با رویکرد توصیفی-تحلیلی به بازشناسی و معرفی روش ها و اصولی می پردازد که معماران می توانند با استفاده از آنها به یک معماری اقلیمی پایدار دست پیدا نمایند. اصول و ویژگی های بررسی شده در این نوشتار عبارت از حجم فرم، کشیدگی فرم، سازه فرم، ارتفاع فرم، محل و نسبت فضای پر و خالی در فرم، مصالح ساخت فرم و جایگاه تأسیسات در فرم ساختمان می باشد. متناسب با تحلیل ها در هر قسمت، از مثال های معماری تاریخی و معاصر ایران و جهان برای فهم بهتر موضوع استفاده شده و بعضاً مقایسه ی تطبیقی نیز صورت گرفته است. در هر قسمت راهکارهایی نیز برای دستیابی به فرم مطلوب ارائه شده است.

کلمات کلیدی:

انرژی های تجدیدپذیر، معماری اقلیمی، معماری تاریخی، معماری معاصر، فرم ساختمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/301972>

